

Ν. ΔΙΚΩΝ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

3. Θεος Πατησίων άριθ. 3.

Αἱ συνδρομαι ἀποστέλλονται ἀπὸ εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, μυθιστορία Ραούλ δὲ Ναβερό,
μετὰ εἰκόνων (συνέχεια) μετάφρασις Σ. Τ.— Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΟ-
ΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμᾶ, (συνέχ.), μετάφρ. Διμι. — ΤΟ ΚΥΑΝΟΥΝ
ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΝ, διήγημα Edouard Gourdon, μετάφρασις Λιόσπον.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΥΝΑΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρυσᾶ 15.

Ἐν Πωστίᾳ ρούβλια 6.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΑΟΥΛ ΔΕ ΝΑΒΕΡΟΥ

Συνέχεια· έδε προηγούμενον φύλλον.

ΙΣΤ'

•Η τύφεις τοῦ συνειδότος.

Τὴν ἐπομένην ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐκείνου ἡ-
μέραν, ἡ κυρία Κουρσύ, πλήρης γλυκυπί-
κρων ἀναμνήσεων, μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν
τοῦ πατέρος της.

— "Ἄν με ἀγαπᾶς, τῷ εἶπεν, ἐλθεὶ νὰ
φύγωμεν τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς Παρισί-
ους καὶ νὰ μεταβῶμεν εἰς Haussois.

— Θὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε, ἀπήντη-
σε ζωηρῶς ὁ κύριος Μεϊλλάκ.

Η Αύγουστίνη ἀνεχώρησεν ἐκ Παρι-
σίων, χωρὶς νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὰς φίλας
της, διότι ἐφοβεῖτο μὴ συναντήσῃ παρ'
αὐταῖς τὸν πρίγκηπα Ὁρλάφ. Διαρκοῦν-
τος δὲ τοῦ ταξειδίου της, ἥτο εἰς ἀκρον
περίλυπος· δάκρυα θερμὰ ἔρρεον ἀπὸ τῶν
ὄφθαλμῶν της. Μόνος δὲ ὁ Θεός ἐδύνατο
νὰ γνωρίζῃ ἀν ταῦτα προήρχοντο ἐξ ἔρω-
τος ἢ ἐκ λύπης.

Ἐν τούτοις, φθάσα εἰς Haussois, δὲν
παρέλειψε νὰ ἔκδηλωσῃ πρὸς τὸν σύζυγόν
της αἰσθήματα ἀγαπῆς καὶ, οὕτως εἰπεῖν,
μετανοίας διὰ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον
ἀπουσίαν της, ἀτινα ἐπανέφερον τὴν γχ-
λήνην ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Βενιαμίν. Εἰς
τοῦτο δὲ ἡ Αύγουστίνη ἐπέτυχε θαυμα-
σίως.

Ο κύριος Μεϊλλάκ, χάρις εἰς τὰς πε-
ριποιήσεις τῆς θυγατρός του καὶ τοῦ συ-
ζύγου της, ἀνέλαβε σχεδὸν τὰς δυνάμεις
του. "Οτε δέ, ἀναρρώσας σχεδὸν ἐντελῶς,
κατήρχετο τοῦ δωματίου του καὶ περι-
ειργάζετο ἐπιμελῶς τὸ ἔργοστάσιον τοῦ
κυρίου Κουρσύ, δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποκρύψῃ
τὴν χαράν του διὰ τὰς φιλανθρώπους καὶ
εὐεργετικὰς ἰδέας τοῦ γαμβροῦ του, τοῦ
ὅποιου τὸ ἔργον οὐδέποτε ἐνόμιζε τοσοῦ-
τον μέγχα, δύον πράγματι ἥτο. Καὶ τότε
μόνον ἦννόησεν ὅτι δύο τινά εἰσιν ἀνώτερα
καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης· ἡ ἀγαθοεργία
καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

Τὸ ἔμφυτυν δ' ἐκείνο φίλτρον, τὸ δόποιον
ἥσθαντο διὰ τὸν κύριον Κουρσύ, πάραυτα

μετεβλήθη εἰς βαθὺν σεβασμόν, διαβλέ-
πων ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἀνθρωπόν,
ὅστις ἐπεδίωκε τὸ καλὸν ἀνευ ματαίων ἐ-
πιδείξεων καὶ δ ὅποιος τὴν εύτυχίαν τοῦ
ἄλλου ἔθεωρει ὡς ἴδιαν εύτυχίαν.

Ἐνεκκ δὲ τῆς πεποιθήσεώς του ταύτης,
ἥν ἐστημάτισε διὰ τὸν κύριον Κουρσύ, δὲν
ἔπαυεν ὄμιλῶν περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγα-
τέρα του, ἀνύψων αὐτὸν μέχρι τρίτου οὐ-
ρανοῦ.

— Πολλοί, ὄμιλοῦντες περὶ ποιήσεως,
τῇ ἔλεγεν, ἐκθειάζουσι τὸ πνεῦμα ἀνθρώ-
πων τινῶν, οἱ δόποιοι γράφουσιν ὠδάς τι-
νας ἡ καὶ ἀπλοῦς στίχους. Παραδέχομαι
ὅτι ἡ ποίησις εἶνε ζωηρὰ μέν, ἀλλ' ἀπλῆ
ἀπεικόνισις τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας,
διότι ταῦτα ἐκφράζουσιν ἀπλῆν ἐπιθυ-
μίαν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν πραγματοποίησιν
τῶν ἰδεῶν. Ποιόν ποτε ποίημα ἀπετύπω-
σε καὶ συνάμα ἐπραγματοποίησε τοιαύτας
ἰδέας, δόποιας δ ἀνθρωπος αὐτὸς συνέλαβε
καὶ πράγματι ἔφερεν εἰς πέρχα; Ποταὶ ἄ-
σματα δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς ἐ-
κεῖνα, τὰ δόποια φέρουνται καθ' ἐκάστην
εἰς τὰ στόματα τοσούτων οἰκογενειῶν, αἱ
δόποιαι ὄφειλουσιν εἰς αὐτὸν τὴν θήικὴν
καὶ ὑλικὴν ὑπαρξίαν των; Τὸ κατ' ἐμέ, ἡ
θεωρία εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῆς ἐνεργείας
καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἐκεῖνος, δ ὁ
δόποιος φεοντίζει διὰ τὸν λόγον διὰ τὸν φω-
τισμὸν καὶ τὴν θήικὴν σωτηρίαν τῆς ἀν-
θρωπότητος, εἴνε πολὺ κατώτερος ἐκείνου,
δ ὁποῖος ἐπιδιώκει τοῦτο διὰ τῶν ἔργων.

— Η Αύγουστίνη δὲν ἀντέλεγεν εἰς τὸν
πατέρα της· ἀπεναντίας, ἥσθαντο ἀπερί-
γραπτον χαράν, ἀκούουσα αὐτόν, ἐπαι-
νοῦντα τὸν σύζυγόν της. Διαρκούσης
τῆς ἐν Παρισίοις διαμονῆς της, ἡγόρασεν
ἐπὶ πιστώσει παρὰ πλειστων ἐμπόρων διά-
φορα πολύτιμα εἰδή, οὐτινες, ἀμα τῇ ἐκ
Παρισίων ἀναχωρήσει της, ἐπεμψαν αὐτῇ
εἰς Haussois τοὺς λογχιασμούς των. Η
Αύγουστίνη, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων,

λογα πρὸς τὴν θέσιν της, ἀλλ' ἐλθοῦσα
εἰς Haussois, δὲν ἤθέλησε νὰ ζητήσῃ
χρήματα παρὰ τοῦ συζύγου της, ὅπως
ἔξοφληση αὐτά, φύκονόμει δὲ τὰ μᾶλλον
ἐπείγοντα, ὅπως ἐδύνατο τούτεστιν ἐπλή-
ρωσε πρῶτον ἐξ ἴδιων της ἐκείνα, τὰ ὅ-
ποια δὲ τὴν θέσιν της ἀποκρύψησε
τοῖς οὐρανοῖς, εἴτε ἐξ ὑπερηφανίας, εἴτε ἐξ ἀπλοῦ
ἔγωγμα, νὰ φανερώσῃ αὐτὰ εἰς τὸν κύ-
ριον Κουρσύ.

— Άλλ' ὅτε ἡ Αύγουστίνη ἐννόησεν ὅτι ὁ
ἐπιστάτης τοῦ κυρίου Κουρσύ εἶχε διατα-
γὴν παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλαττώσῃ ἐφ' ὅσον ἐ-
δύνατο τὰς ήμερησίας δαπάνας ἐν γένει
καὶ νὰ πωλήσῃ τοὺς πλεονάζοντας ἵππους
χάριν οἰκονομίας, τότε συνηρθάνη τὴν
θέσιν της καὶ προεπάθει ν' ἀνέυρῃ τὸν
τρόπον, δι' οὐ καὶ αὐτὴ ἐδύνατο γὰρ συ-
τελέσῃ εἰς τοῦτο.

Καὶ τότε κακεντρεχής τις ἰδέα διῆλθε
τοῦ νοός της.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ διατηρῶμεν ἐδῶ
νυσκομεῖται διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ σχολεῖα
καὶ φάντας διὰ τὰ μικρὰ παιδία; Εἰς κά-
νεν ἔργοστάσιον οἱ ἔργαται δὲν πληρω-
νούνται τόσον ἀκριβά ὅσον εἰς τὸ ἴδιον
μας καὶ πρέπει λοιπὸν δι' αὐτὸν νὰ ἔχωμεν
καὶ τόσα ἀλλα βάρη, νὰ γρυροκομῶμεν
τοὺς γέροντας, νὰ νοσηλεύωμεν τοὺς ἀσθ-
ενεῖς καὶ νὰ ἐκπαιδεύωμεν τὰ τέκνα των;
Δι' ὅλα αὐτὰ χρειάζονται τούλαχιστον
δέκα χιλιάδες φράγκων κατ' ἔτος.

— Η Αύγουστίνη ἐτόλμησε νὰ θέσῃ ὑπ'
ὅψει τοῦ κυρίου Κουρσύ τὸ ζητημα τοῦτο.

— Δὲν ζημιούμας καθόλου, ἀγαπητή
μου, διὰ τὰς τρέλας αὐτάς, ὅπως σὺ
τὰς ὄνομαζεις· ἀντὶ νὰ δαπανῶ διὰ τὸν
ἐκατόντας μου δέκα πέντε χιλιάδας φράγκων,
δαπανῶ μόνον πέντε. Διὰ τῆς οἰκονομίας
κατορθοῦνται ὅλα.

— Μετὰ τοῦτο, ἡ κυρία Κουρσύ ἐπρότει-
νεν εἰς τὸν σύζυγόν της νὰ πωλήσωσι τὸ
προεχεῖ φθινόπωρον ἐν μικρὸν δάσος, ὅ-
πως οἰκονομήσωσι χρήματα.

— Καὶ διατί; τῇ εἶπεν ὁ κύριος Κουρ-
σύ μετὰ θλιβεροῦ μειδιάματος. Μήπως ἔ-
χεις ἀνάγκην χρημάτων; Δέν το πιστεύω·
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀν ἔχης ἀνάγκην, εἰμπο-
ρεῖς ἐλευθέρως νὰ μοι το εἶπης. Τὰ κτή-
ματά μου, τὰ δάση μου καὶ τὰ δένδρα

χειρά Κουρσύ. Είσαι λοιπόν καὶ σὺ ἐξ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων διὰ ν' ἀγοράσω ἐν ἀδαμάντινον βραχιόλιον ἢ ἀλλο τι πολύτιμον εἶδος.

— Αὐτὸ ποτὲ δὲν θά το κάμω, φίλη μου, ὅχι διότι ἔλαθον σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ὑπακούω πλέον τυφλῶς εἰς τὰς ὁρέεις σου, ἀλλὰ διότι δέν μοι το ἐπιτρέπει ἡ κατάστασίς μου.

— 'Η κατάστασίς σου! στοιχηματίζω δι, τι θέλεις δι τὸ ταμεῖόν σου κλείεις πολλὰ ἑκατομμύρια.

— Δέν σοι λέγω ὅχι ἀλλὰ τὰ χρήματα ταῦτα είνε πρωρισμένα διὰ τὴν ἐργασίαν μου. Και ἔπειτα, ἀγαπητή μου, ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ ἐξαγοράζῃ τὸν ἔρωτα τοῦ συζύγου της δι' ἀδαμάντων καὶ διὰ πολυτίμων λίθων.

— 'Η Αὔγουστίνη συνωφρυώθη.

— Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ συζητήσωμεν, εἰπεν.

— "Οχι, καλλίτερον είνε νὰ κλείσωμεν τώρα ἀμέσως τὴν εἰρήνην.

— "Οχι, θά σοι δώσω προθεσμίαν . . .

— "Ακουσον, αὔριον δός μοι ὅλους τοὺς λογαριασμούς σου, οἱ ὅποιοι είνε ἀπλήρωτοι, καὶ μὴ φοβηθῆς τίποτε. Μετὰ ὅκτὼ ἡμέρας θά ἡνε πληρωμένα ὅλα τὰ χρέον σου.

— 'Η Αὔγουστίνη ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν σύζυγόν της.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἐφάνη προσηνής καὶ μειδιῶσα.

Πολλαὶ ἡμέραι παρῆλθον ἔκτοτε. 'Η Αὔγουστίνη, γνωρίζουσα δι τι μετὰ δύο ἡμέρας ἔληγεν ἡ προθεσμία τοῦ ἀδαμαντοπλού της, καὶ ἀλλων ἔτι λογαριασμῶν, ἐπεφόρτισε τὴν Ιουλίαν νὰ ἐπιβλέψῃ μετὰ προσοχῆς πάντα ξένον, διτις ἥθελεν ἔλθει εἰς τὴν οἰκίαν της, καὶ τὸν ὅποιον δὲν ἔπειρε ν' ἀφήσῃ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου της, ἀλλὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὰ δωμάτια της.

— Πολὺ καλά, κυρία, θά ἔχω τὸν νοῦν μου ἀλλ' ἐὰν καμμία ἐπιστολή . . .

— Ποῖος σοι εἴπε δι' ἐπιστολήν, ἀνέκραξεν ὄργιλας ἡ Αὔγουστίνη. ἐδῶ πρόκειται περὶ ἀλλων σπουδαιοτέρων. . .

"Ἐπεται συνέχεια.

Σ. Τ.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ Α Λ Ε Σ Α Ν Α Ρ Ο Υ Δ Ο Υ Μ Α

Συνέχεια. Ήδε προηγούμενον φύλλον.

— Θά διαθέσω ἑξακισχίλια σκούδα, ἐν ἀνάγκη, εἰπεν ὁ δ' Επερνών. Διάβολε! ἔαν θά γίνη, νὰ γίνη τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ μὴ διαφύγῃ ὁ Βουσύ.

— "Ἐχετε τοιούτους ἀνθρώπους; εἰπεν ὁ Αύριλύ.

— "Ἐχω διαφόρους ἀέργους, ἀφεθέντας στρατιώτας, μπράσους, ἀνταξίους τῶν δολοφόνων τῆς Ενετίας καὶ τῆς Φλωρεντίας.

— "Αριστα! ἀριστα! πλὴν προσέξατε.

— Εἰς τί;

— 'Εὰν ἀποτύχωσι, θέλουσι καταδώσεις ὑμᾶς.

— "Ἐχω τὸν βασιλέα ὑπὲρ ἐμοῦ.

— Εἶναι κάτι, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν θέλεις ἐμποδίσει τὸν Βουσύ τοῦ νὰ σᾶς φονεύσῃ.

— Τοῦτο εἶναι ὄρθον, ὄρθοτάτον, εἰπεν δ' Επερνών, σκεπτόμενος.

— 'Ηδυνάμην νὰ ὑποδειξω ὑμῖν δὲν μέσον, εἰπεν ὁ Αύριλύ.

— Λέγε, φίλε μου, λέγε.

— 'Αλλ' ἵσως δὲν θελήσητε νὰ ταυτίσητε τὴν ὑπόθεσιν ὑμῶν.

— Οὐδέν, δυνάμενον νὰ διπλασιάσῃ τὰς πιθανότητας τῆς ἐπιτυχίας, ἀποστρέφομαι.

— Λοιπόν! ἔχθρος τις τοῦ ὑμετέρου ἔχθρου εἶναι ζηλότυπος.

— "Α! ἀ!

— "Ωστε κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν φράν . . .

— Κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν φράν . . . τελείωνε λοιπόν!

— Τείνει κατ' αὐτοῦ παγίδα.

— "Ἐπειτα;

— 'Αλλὰ στερεῖται χρημάτων, ἐνῷ, δι' ἑξακισχίλιων σκούδων, θὰ ἐτελείωνε τὴν ἴδικήν του καὶ τὴν ἴδικήν σας ὑπόθεσιν. Δὲν πιστεύω νὰ διεκδικήτε τὴν τιμὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

— 'Απ' ἐναντίας, ἐπιθυμῶ μάλιστα νὰ μείνω ἀγνωστός.

— 'Αποστείλατε, λοιπόν, τοὺς ὑμετέρους ἀνθρώπους ἐπὶ τόπου καὶ αὐτὸς θέλεις χρησιμοποιήσεις αὐτούς.

— Πρέπει δύως νὰ τον γνωρίσω, ἐὰν ἔτι οἱ ἀνθρωποί μου δὲν θὰ γνωρίσωσιν ἐμέ.

— Θὰ τὸν ἔδητε σήμερον τὴν πρωΐαν.

— Ποῦ;

— Εἰς τὸ Λούθρον.

— Εἶναι, λοιπόν, εὐπατριόδης;

— Ναι.

— Αύριλύ, ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὰ ἑξακισχίλια σκούδα θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσίν σου.

— 'Απεφασίσθη δριστικῶς;

— 'Αμετακλήτως.

— Λοιπὸν εἰς τὸ Λούθρον.

— Εἰς τὸ Λούθρον.

Εἶδομεν, ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, ὅτι ὁ Αύριλύ εἶπε τῷ δ' Επερνών :

— 'Ησυχάσατε, ὁ κύριος δὲ Βουσύ δὲν θέλεις μονομαχήσει μεθ' ὑμῶν αὔριον.

ΠΒ'

Η λεπανέα.

— "Αμα τῷ πέρατι τοῦ προγεύματος, ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Σχικώ εἰς τὸν κοιτῶνά του, ὅπως περιβληθῇ ἱμάτιον μετανοοῦντος, ἐξῆλθε δ' ἀνυπόδητος, περιέζωσμένος σχοινίον καὶ μὲ τὴν κουκούλαν τοῦ ράσου καταβιβασμένην ἐπὶ τῶν ὄφθαλμῶν του.

— 'Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, οἱ αὐλικοὶ εἶχον ἐνδυθῆ ὄμοιως.

— 'Ο καιρός ἦτο ἑξαήιος καὶ αἱ ὄδοι ἦσαν ἐπεστρωμέναι δι' ἀνθέων· ἐγίνετο λό-